

Arrest

nr. 60 059 van 20 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X,
handelend in eigen naam en in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger
van zijn minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X, X en X, op 23 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 november 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 21) en van de beslissingen van de gemachtigde van de staats-secretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van bevelen tot terugbrenging (bijlagen 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERGAUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 1 september 2010 in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving als werknemer. De minderjarige kinderen van verzoeker genoten in functie van hun vader een verblijfsrecht van meer dan drie maanden.

1.2. Op 25 november 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 25 november 2010 ten aanzien van de drie minderjarige kinderen van verzoeker eveneens beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoeker op 24 januari 2011 ter kennis werd gebracht.

De beslissing genomen ten aanzien van de oudste zoon van verzoeker is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van [D., L.]

[...]

van Slovaakse (Republiek) nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van zijn vader, [D. L.] [...]. De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen over[e]enkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet voldoet aan de voorwaarden van art. 40 §4 van de wet van 15.12.1980. Hij bekwaam immers op basis van misleidende informatie, die van doorslaggevende was, het verblijfsrecht. In werkelijkheid voldoet hij daardoor helemaal niet aan de voorwaarden. Er werd dan ook overeenkomstig art. 42bis en art. 42 septies van de wet van 15.12.1980 een einde gesteld aan zijn verblijfsrecht.

Overeenkomstig art. 42ter §1, 1° van diezelfde wet dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van zijn zoon, [D. L.], aangezien er een einde werd gesteld aan het ve[r]blijfsrecht van de burger Unie die hij vervoegd heeft."

De beslissing genomen ten aanzien van de twee andere kinderen van verzoeker luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van:

** [D., J.] – [...]*

** [D. N.] – [...]*

beiden van Slovaakse (Republiek) nationaliteit.

Aan de betrokkenen wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkenen verkregen het recht op verblijf in functie van hun vader, [D. L.] [...]. De vader van betrokkenen voldoet niet meer aan de voorwaarden van art. 40 §4 van de wet van 15.12.1980 gezien hij op basis van misleidende informatie, die van doorslaggevende aard was, het verblijfsrecht bekomen. Er werd dan ook overeenkomstig art. 42bis en art. 42 septies van de wet van 15.12.1980 een einde gesteld aan zijn verblijfsrecht.

Overeenkomstig art. 42ter §1, 1° van diezelfde wet dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van zijn zoon en dochter, [D. N.] en [D. J.], aangezien er een einde werd gesteld aan het ve[r]blijfsrecht van de burger Unie die zij vervoegd hebben."

Tevens besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 25 november 2010 tot de afgifte aan verzoeker van bevelen tot terugbrenging met betrekking tot zijn drie kinderen.

Deze beslissingen, die verzoeker evenzeer op 24 januari 2011 ter kennis werden gebracht, geven aan dat toepassing is gemaakt van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en verwijzen verder, wat de motivering betreft, naar de ten aanzien van de kinderen genomen beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij licht zijn middel als volgt toe:

“De bijlage 38 werd aan verzoeker betekend omdat zijn kinderen geen verblijfsrecht meer hebben ingevolge de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker zelf (bijlage 21)

Zoals hoger gesteld heeft verzoeker een schorsend beroep ingesteld tegen de beslissing tot aflevering van een bijlage 21.

De motivering van hovenvermelde beslissing is dan ook ten onrechte.

Anderzijds is het duidelijk dat overeenkomstig art. 39/79 eveneens een rechtstreeks schorsend beroep moet mogelijk zijn tegen de thans bestreden beslissingen.

Dit wordt als dusdanig niet vermeld in de bestreden beslissingen.

Het is dan ook duidelijk dat de bestreden beslissingen nietig zijn en ge[e]n uitvoering kunnen krijgen.”

2.2. Verweerder merkt op dat verzoeker geen belang heeft bij zijn kritiek dat een schorsend beroep mogelijk moet zijn tegen de bestreden beslissingen en dat deze beslissingen hiervan geen melding maken, nu hij klaarblijkelijk op ontvankelijke wijze een beroep heeft kunnen instellen. Hij stelt dat het middel onontvankelijk is.

2.3.1. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

De Raad dient daarnaast op te merken dat het feit dat verzoeker een beroep instelde met betrekking tot een ten aanzien van hem genomen beslissing niet zonder meer toelaat te besluiten dat de motivering van in casu bestreden beslissingen onterecht is.

Het gegeven dat in de bestreden beslissingen niet is vermeld dat een beroep dat gericht is tegen een beslissing die is vermeld in artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet een automatisch schorsende werking heeft laat voorts niet toe te besluiten dat de bestreden beslissingen niet afdoende zijn gemotiveerd of dat deze niet overeenkomstig de wet zijn genomen.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3.2. Verzoeker kan verder, nu hij nalaat de bepaling weer te geven waarop hij zich baseert, ook niet gevolgd worden waar hij lijkt te willen aangeven dat ten aanzien van zijn drie minderjarige kinderen geen beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht konden worden genomen en dat hem geen bevelen

tot terugbrenging van zijn kinderen konden worden afgegeven, omdat hij een schorsend beroep instelde tegen de ten aanzien van hem genomen beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad benadrukt ten overvloede dat het gegeven dat verweerder, gelet op artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet en in afwachting van een arrest van de Raad, niet kon overgaan tot de gedwongen verwijdering van het grondgebied van verzoeker, niet tot gevolg heeft dat verweerder geen standpunt zou kunnen innemen met betrekking tot de personen die over verblijfsrecht beschikten dat afgeleid was van het verblijfsrecht van verzoeker.

2.3.3. Verzoeker voert verder nog de schending aan van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, doch dienaangaande dient erop te worden gewezen dat hij niet uiteenzet op welke wijze verweerder deze bepaling heeft geschonden bij het nemen van de bestreden beslissingen. Dit onderdeel van het middel dient dan ook, gelet op het ontbreken van een begrijpelijke toelichting, als onontvankelijk te worden beschouwd.

Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK